

S.Vedbo-dräkten.

S.Vedbo-dräkten finns i två varianter: en helgrön dräkt från 1930-talet och en dräkt med grönt livstykke och randig kjol från 1950-talet. Bägge bygger på i stort sett samma grundmaterial.

Vävlärarinnan Linnéa Johansson, Mariannelunds Praktiska skola, tillsammans med Mariannelund-Hässleby hembygdsförening forskade fram den dräkt som användes på 1930-talet, men som p.g.a. svårigheter att anskaffa material under och efter andra världskriget ej fick så många efterföljare. Den användes av Mariannelunds folkdanslag på 1940-talet och kallas ibland "Bellö-dräkten".

På 1950-talet väcktes intresset för hembygdsdräkter igen och det var nu fröken Hedvig Ericsson på Bjärsby i Hult, Gunvor Lindström på Hemslöjden i Jönköping och Helga Sjöstrand i Eksjö, som efter en utställning i Mariannelund 1954 lanserade den dräkt som sedan såldes genom Hemslöjden i Jönköping: blågrönt livstykke och randig kjol. Enligt fröken Ericssons presentation på Krusagården i Eksjö skulle det gröna påminna om skogarna i Småland, det röda om lingonen och det blå randningen i kjolen om sjöarna, som vi har så gott om i Småland. Enligt fru Lindström kunde inte kjol och livstykke ha samma färg och därför gjordes en randig kjol till denna dräkt.

En studiecirkel på 1970-talet kom till följande resultat:

1930-talets dräkt:

Kjol, tyg uppvävt efter förebild från Borstekulla i Bellö (Fornminnesgården)

Livstykke samma tyg som i kjolen
Silvermaljor på livstycket: efter förebild från Hässleberg i Bellö

Förkläde randigt, efter förebild från Mariannelund

Överdel klassisk skjortblusmodell
1970 ändrad till samma modell som är till N.Vedbo.

Bindmössa klarröd exakt kopia av bindmössa från Långasjögle i Bellö

Halskläde vitt, kvadratisk linnetyg, tryck från stämpel i Mariannelund

Kjolväska Exakt kopia av original i Bellö fornminnesgård

1950-talets dräkt:

tyg, uppvävt efter ett randigt ylleförkläde från Dämshult i Mariannelund, som kan ha varit en kjol.

blågrön tuskaft

ekollon-motiv, komponerade av Stig Nordqvist, Eksjö

vitt, ursprung okänt

blusliknande, knäppning mitt fram, nedliggande krage

vinröd, förenklad kopia av bindmösan från Långasjögle

vit linnebatist, kvadratisk, broderad med delar av motivet på en brudschal från Hornsved, Hässleby

förenklad kopia av original i Bellö fornminnesgård

<u>Strumpor</u> röda	vita
<u>Skor</u> svarta med plös eller spänne	svarta eller bruna, med plös eller spänne
<u>Bröstsölja</u> traditionell hjärtformad typ med löv	Komponerad av Stig Nordqvist, Eksjö, med löven utformade som ekollon

Manlig dräkt: Väst, randig efter förebild av en väst som tillhört Abraham i Påtarp, Mariannelund.

Skjorta och byxor av traditionell typ.

1970: Eftersom vi icke fann någon överdel, rekommenderar vi samma mönster som till N.Vedbo. Vad beträffar halskläde kan också silkes-schal användas, event. 12-rosaduk som finns i flera variationer från många socknar i S.Vedbo. Men kanske litet tveksamt, verkar mer tillhöra 1700-talets högre ståndsdräkt eller 1800-talets borgerliga dräkt.

Till ytterplagg och manlig dräkt får vi nog hålla oss till N.Vedbo. Enligt Svalander i Eksjö forskade Julia Fredriksson på 20-talet om S.Vedbo-dräkten men kom till resultatet att det inte funnits någon speciell hembygdsdräkt här, man hade för goda förbindelser med Eksjö och tog ganska snart upp nya modeimpulser. Bindmössor och stycken, liksom schalar, var ju fästegåvor, ofta inköpta i stad eller på marknad och här finns flera varianter. Dock rekommenderar vi inte svarta sidenschalar och framför allt inte dem med crepe-kant, för de hörde ju till sorg.

Den gröna varianten av dräkten tillhandahålles av Hemslöjden i Eksjö och den med randig kjol av Jönköpings läns museum.

Tranemad, Eksjö i april 1995

Ana-Maria Tranemad